

De col·laboració

La gent del miracle

LA predisposició a esperar l'extraordinari és universal, però la gent de sang calenta i més els que portem llavor aràbiga, som més predisposats a acceptar la resolució de les coses de la vida per procediments frapants que no admetre el fet natural com el millor company de la vida.

Dintre el nostre cercle, unificat per les característiques racials, la gent és molt feta a aquest desordre; els professionals de la medicina hi aporten un tant per cent ben crescut, mireu sinó la quantitat de companys que resolen les més variades qüestions i problemes mèdics sempre segons un ordre que se separa del natural de fer i resoldre les coses, maldament sien tan contràries a la vida com la malaltia i la mort.

Tots estem trobant tots els dies en l'exercici professional el company que resol o intenta resoldre un problema mèdic senzill apel·lant a mitjans complicats i veiem sovint l'explicació irracional de fets mèdics feta per familiars que hom no pot atribuir a altre tarannà que a la explicació fantasista del metge.

Si no fos aquesta manera de procedir no seria pas possible l'exhuberant germinació de tanta mena de remeis i procediments de curació sens més raó d'existència que les fantasies d'un públic, imbuïdes pel metge i sostingudes per l'apotecari.

Aquesta fantasia ardent té una explicació lògica en la ignorància del metge i en la manca d'instrucció i d'educació del poble; l'home que coneix la matèria que treballa sap que per llei lògica dels fets ha d'arribar al final del camí que divisa a certa distància, perquè camina amb pas segur i ferm i evita amb coneixement els perills. D'ignorant no sap on va ni què fa, però necessita fer i caminar per a viure i per això cal que si no d'una manera ordenada apel·lant al desordre faci el camí o mostri a la gent que el contempla unes evolucions vistoses que li donguin el títol d'home entès.

Veiem com amb relativa facilitat es recapta per a fins concrets de caracter extraordinari i

veiem per contra la dificultat que hi ha per a la creació i el sosteniment d'obres permanents i necessàries a la vida; ningú està satisfet amb ajudar una obra clàssica que marxa segons una preestablerta i definitiva, dintre la relativitat, prefereix l'ajut o la creació d'obres més vistoses, més clamoroses.

Veiem com progressivament augmenten més el nombre de donants i de sol·licitants per a anar en busca del miracle en una peregrinació vistosa, que el nombre de donants a hospitals en podrien atendre a molts malalts que obtindrien una curació o una millora en nombre molt més crescut que el que pot obtindre per el miracle que com a tal es un fet extraordinari i pel mateix no pot repetir-se sovint.

La persistència en el treball, la fe en el mateix és un ver miracle, l'home i el poble que tenen fe i persistència obtenen el miracle del triomf. El metge de la nostra terra està freturós de remeis nous, per això pesca tots els que se li van oferint paulatinament i practica amb ells les coses més extraordinàries; l'explicació lògica dels fets no cap en una imaginació esbalotada i busca sempre la explicació anòmala de cada cas que cuida.

Tant senzill que resulta donar el valor a les coses segons normes justes.

Probablement l'explicació d'aquest fet no dimana d'altre cosa que de la superació del sentiment a la intel·ligència, és més fàcil, menys costós, més comode deixar-se portar per un sentiment que ompli totes les necessitats de la vida que resoldre les continues dificultats amb estudi, amb metode, amb treball. És més fàcil seguir l'impuls de la passió que ens cega que tenir la voluntat de la resistència. És més fàcil deixar correr la imaginació que ens enganya que meditar damunt un tractat de lògica.

Sempre trobarem gent que salta amb gran facilitat de l'alegria desenfrenada al plany sens consol, davant la desgràcia sempre el desesper, l'histerisme serà més frequent que la resignació, la conformitat. Sempre les curacions per arts